

[Ingerlise Koefoed]

vi opfatter som forkerte i lovforslaget. Vi fjerner ved en lang række ændringsforslag reklamefinansieringen, vi opbygger en anden styrelsesform med udgangspunkt i det folkelige og med den besluttende myndighed om styrelsens sammensætning lagt i hænderne på de folkelige organisationer og ikke på en minister. Hvordan en model som denne skal udformes i alle detaljer, har vi ikke villet tage stilling til, for vi synes, at her skal ministeren da have lov til at komme ind med sine bidrag, ligesom ministeren jo også skal udnevne både formand og næstformand i styrelsen.

Som vi har skrevet i betænkningen, forekommer det os ganske naivt at tro, at man, når man lukker op for reklamefinansiering, lige meget hvor forsigtig og hvor indviklet man gør procedurerne, i det lange løb kan undgå, at der bliver et samspil mellem annoncer og programlægning. Hvorfor i alverden skulle erhvervslivet interessere sig for at annoncere i TV, medmindre det var, fordi de med deres budskab ville nå så mange seere som overhovedet muligt? Og hvor vil man finde flest seere? Naturligvis i det TV, som bringer flest shows, mest popmusik, mest underholdning, som ligner det udenlandske, som man jo alligevel får mest.

Når man så tilmed laver sine beregninger på reklameøkonomien, sådan som man har gjort i dette forslag, så det med andre ord er helt sikkert, at pengene i det lange løb ikke vil slå til, er det da klart, at man senest ved den næste lovrevision vil kunne høre de borgerlige partier og såmænd nok også de radikale udbryde, at man desværre er nødt til at åbne for flere reklamer i TV, for ellers bliver det alt for dyrt for seerne.

Jeg synes, det er meget snedigt af regeringen at have taget denne model, men jeg synes, det er mindre snedigt af de radikale, at de ikke alene nu har svigtet alle deres tidligere udmærkede holdninger til reklamefinansiering, men at de tror på, at dette i det lange løb vil kunne holdes inden for grænser, hvor TV 2 bliver et stykke kulturpolitik og ikke et stykke erhvervs politik.

Det var med stor beklagelse, vi i SF erfarede, at forsøgsloven om lokal-TV skulle udskydes endnu en gang. Vi finder, at denne udskydelse er overflødig, ligesom vi føler, at vi i dag alligevel er tvunget af omstændighederne, for ellers risikerer vi jo, at der hver-

ken er forsøg eller lokal-TV tilbage – til at stemme for forlængelsen af forsøgsloven. Men man kunne sagtens, selv om man ikke kunne få de radikale til at vige fra ikke-reklamefinansiering af lokal-TV, have vist god vilje til at gøre lokal-TV-loven færdig og sikre lokal-TV og lokal-radio en fremtid.

Man kan ikke lade være med at tænke, at der måske er en sammenhæng mellem de mange regioner, som man ønsker at opdele landet i med sit TV 2, og den manglende beslutsomhed om lokal-TV. Man tror måske, at man på den måde kan tage lysten til at lave lokal-TV fra folk, og det kan såmænd også godt være, at det lykkes. Hvis det sker, vil der komme til at mangle et væsentligt folkeligt indslag i den lokale kulturpolitik.

Det er bl.a. af den grund, vi til TV 2-lovforslaget stiller ændringsforslag om, at der i TV 2 kun skal indeholdes 4-5 professionelle TV-stationer. Resten skal klares, og skal kunne klares, af lokal-TV, hvis flertallet her i folketingsalen ville gå ind på den offentlige finansiering, som er foreslået som ændringsforslag her i dag, og som hverken vil koste staten eller kommunerne det hvide ud af øjnene.

Vi har ikke syntes, at vi kunne vente med sikringen af lokal-TV og lokalradio, og vi synes heller ikke, vi kan vente med at få skabt sikkerhed for brugerindflydelse i fællesantenneanlæg, hvad enten de ejes af kommunerne, af P&T, af telefonselskaberne eller af beboerforeningerne. Derfor har vi også i dag stillet ændringsforslag om åben kanal, om brugerindflydelse i styrelsen af de store fællesantenneanlæg og om mindretalsbeskyttelse ved programvalg i alle fællesantenneanlæg.

Det strømmer jo snart ind med udenlandske programmer, og det kan ikke være rigtigt, at man bliver ved med at udskyde brugerens mulighed for at få den indflydelse på deres eget TV-forbrug, som de selvfølgelig er berettiget til at få.

Ændringsforslagene ligger i øvrigt tæt på de forslag, der er udformet af en del af mediekommissionens medlemmer.

Jeg vil opfordre til, at man her i dag stemmer for de ændringsforslag, som socialdemokratiet og SF har stillet, og også for SFs ændringsforslag. Dette er en ændring af mediepolitikken her i landet, og det er fantastisk